

עידוד התיירות

התיירות הוא אחד הענפים החשובים למשק המדינה. לכן כדאי לשמוע עצה ממישהו שמבין בזה — מי אם לא סאחבק?
עידוד התיירות מצריך הוצאת כספים רבים. קפה עולה כסף. גלידה עולה כסף. סרט עולה כסף. האירוניות רגילות שמשלמים בשבילן. סאחבק ממליץ להתרכז בעיקר בהשקעות במשקאות.

את הנורווגית, שעליה אני מספר, פגש סאחבק בכיכר צרפת בירושלים. אסור לי לספר איך התחלנו לדבר — כי מחר כולם ישתמשו בזה.
בערב יצאנו לאכול במיסעדה.
אני מודה — לא פתחתי את הדלת לפני הגברת. גם לא ידעתי שצריך לקרב את הכיסא לגברת. בסוף הארוחה אפילו המתנתתי, בתיקווה שהיא תציע לשלם את החשבון.

הנורווגית בהירת-השיער נתנה לסאחבק סיכוי נוסף, והסכימה לצאת לטיול לילי.
כשעלינו לחומת העיר העתיקה, והיא התקרבה אלי ושאלה איך היא בעיני, אמרתי שבסדר. מה רע בבסדר? אני מכיר המון בנות שהיו שמחות לקבל מסאחבק „בסדר“. אך היא נעלבה והתחילה לרדת מהחומה. האם באירופה מקובל להגיד שהתאהבת עד מוות ולא תוכל לחיות בילעדיה, כבר בערב הראשון? למולי, „זה“ חילץ אותי גם הפעם.

פתחתי מייד בסיפור הפשיטה הנפלאה שביצענו, אני ועוד כמה חבר'ה, לשדה-תעופה אחד באפריקה. זה הספיק כדי לחזור לחדרה שבמלון.
למחרת בבוקר כבר ידעתי מה צריך להגיד.

— טנק יו אנד קאם אגיינ!
— אי דוגת נו — ענתה סקנדינוויה היפה, ואת המשך דבריה אני מתרגם — חוויית הביקור במקומות הקדושים היתה אמנם מהממת, אך השירות הבלתי-אדיב, והיחס, שאינו מספיק לבבי, קילקלו הרבה.

המדיטציה הישראלית

האירועים המסעירים, המתרחשים לאחרונה באיזורנו בקצב מזורז, גורמים להתרגשות רבה ולעליית לחץ-הדם אצל ישראלים שונים. המתח מביא לפעמים לידי הפרעה של ממש ביכולת לנהל אורח-חיים נורמלי. שיטה ישראלית ישנה, שפותחה כאן בארץ, מסייעת לישראלים המצוי לשמור על שלוות-נפשם ולהירגע.
המדיטציה הכלכלית, או כפי שמקובל יותר לקרוא לה, „בעיותינו הכלכליות“, ניתנת לביצוע בכל מקום.

המודט, עושה המדיטציה, המעדיף לעשותה עם עיתון יומי, מחפש לעצמו מקום-ישיבה לא-נוח. לאחר שבדק ונזכר כי תנוחת גופו לא תאפשר לו רגע של מנוחה, הוא נוטל לידיו את העיתון.

במהירות רבה הוא פוסח על העמודים הראשונים, ומגיע ישר למדור הכלכלי. אטי-ט שוקע המודט בכתבות הכלכליות, עד שהן ממלאות את כל מחשבתו. אם מתקשה המודט להתרכז, משום שמחשבתו מופרעת על-ידי בעיות מדיניות וביטחוניות, ענייני מילחמה ושלום, הוא מעלה בעיני-רוחו את הגורו הנוכחי של המדיטציה הישראלית — השר שימחה ארליך.

— עתידנו תלוי אך ורק במצבנו הכלכלי! — לוחש לו הגורו ומגרש מליבו את דאגותיו האמיתיות.

אנשים המבקשים להגיע לדרגות הגבוהות ביותר של המדיטציה, משקיעים סכום כסף סימלי בבורסה, מה שמכפיל מייד את מעורבותם בעולם הזהות הכלכלי. אפשר לבצע את המדיטציה גם בחברת ידידים, אך כלכלני מדיטציה ברי-סמך טוענים, כי השיטה הטובה ביותר היא לשנן את המאנטרה, המלה הסודית של המודט, שההתרכזות בה מביאה לשלווה המושלמת.
שמונה-עשרה שלושים-ושתיים... שמונה-עשרה שלושים-ושתיים... שמונה-עשרה שלושים-ושתיים...

ברך כלל בנויה המאנטרה על-פי שער הדולה, אך ישנם מודטים שכלכלני המדיטציה מוצאים כי להם תתאים דווקא מאנטרה משער המרק הגרמני או היין היפני.

לאחר כחצי שעה של מדיטציה כלכלית מרגיש הישראלי העצבני כאילו הוא שוויצי אמיתי, שכל בעיותיו בחיים הן המצב הכלכלי ושער המטבע.
אז הוא קם, רוגע ושלן, בלי שום קשר למצבנו הכלכלי, ויש לו כוח לחזור אל בעיותיו הרציניות באמת. ביד קלה ובוטחת הוא מדפדף בעיתון, חזרה לעמודים הראשונים, ומחפש לקרוא מה כתוב על סיכויי מיפגש מחנה-דויד.

חמדה נכנסת להריון

— אני לא יודעת מה לעשות! — זועקת, קוראת, שואלת, חמדה ל. במכתב שהתקבל השבוע במערכת עבור סאחבק.
כותבת חמדה ל:

פעם ראשונה שאני שרויה במתח כזה! מה שקרה לי היום בילבל אותי לחלו-טין! וכל זה קרה משום שלבשתי את שימלתי הלבנה, זאת שנראית כמו שימלת הריון.

רציתי לבקר את סבא וסבתא, שגרים בפרדס-כץ. עליתי על האוטובוס בלי לנחש אפילו את המצפה לי.

האוטובוס היה מלא נוסעים ומצאתי לי מקום עמידה על-יד הדלת האחורית. כאשר התחיל האוטובוס לנסוע קם איש אחד מבוגר והציע לי את מקומו.

הוא היה טיפוס של ג'נטלמן אירופי, בן חמישים בערך. שיער אפור, משקפיים במיסגרת כסף וחליפה בהירה.

אני סירבתי, כמובן, לשבת במקומו. הוא חזר על הצעתו פעם נוספת וכשנזכר שאני מתעקשת — התיישב חזרה.

לפתע נעצר האוטובוס באמצע הרחוב, במקום שאין בו תחנה. הנוסעים הביטו אל הנהג. הוא דומם את המנוע וקם ממושב.

— האם אינכם מתביישים? — אמר הנהג לנוסעים — שאשה בהריון תעמוד כאשר אתם יושבים? עד שלא תפנו לה מקום לא אמישך בנסיעה!

אמרתי מייד: יש לך טעות אדונו! אתה יכול להמשיך בנסיעה! — אך איש לא שמע אותי במהומה שפרצה בין הנוסעים.

— הנהג צודק! — צעק אחד. באירופה דבר כזה לא יכול לקרות! — צעק שני. לבטחיות! — צעקה אשה אחת. וכולם קמו והציעו לי לשבת במקומם.

ניסיתי לסרב שנית ואז קם איש אחד, אמר שהוא רופא, וקבע כי אני נערה בלתי-אחראית.

— אין לי ספק — אמר הרופא — כי זהו ההריון הראשון שלך, ועליך לדעת כי אסור לבחורה לקחת סיכונים כאלה!

כל הנוסעים הסכימו איתו מייד. ואני התיישבתי, מבוהלת לגמרי.

האם ייתכן שכל האנשים שנסעו באוטובוס יודעים משהו שאיני יודעת? תשובת הסאחבק: הרגעי, חבובתי, שימלתך הלבנה, הנראית כמו שימלת הריון, הטעתה אותם.

דברי חכמים

נכון שאיני נוהג לצעוק בישיבות הממשלה!

אבל אני השר היחידי הלוחם שם למען שכבות המצוקה!

ארליך משתגע מהחיוך הצניני שלי!